

Afgørelse af den Europæiske Ombudsmand om klage 801/2000/PB over Europa-Kommissionen

Afgørelse

Sag 801/2000/(ME)PB - Indledt den 13/07/2000 - Afgørelse af 08/06/2001

Strasbourg, den 8. juni 2001

Med breve af 20. og 27. juni 2000 indgav De en klage til Den Europæiske Ombudsmand med hensyn til Kommissionens manglende behandling af Deres klage over et traktatbrud.

Den 13. juli 2000 fremsendte jeg klagen til Kommissionens formand. Kommissionen sendte sin udtalelse den 14. november 2000. Jeg fandt, at det var nødvendigt straks at anmode om en yderligere udtalelse fra Kommissionen, hvilket jeg orienterede Dem om i mit brev af 27. november 2000. Kommissionen sendte sin anden udtalelse den 5. februar 2001. Den 28. februar 2001 fremsendte jeg Kommissionens to udtalelser til Dem og opfordrede Dem til at fremsætte Deres bemærkninger hertil. Den 15. marts 2001 sendte De Deres bemærkninger. Den 27. marts 2001 anmodede jeg Kommissionen om at oplyse et mere præcist tidspunkt for afslutningen af den sag, som De har indbragt for den. Jeg orienterede Dem herom, og De svarede ved brev af 4. maj 2001.

Jeg bekræfter ligeledes modtagelsen af Deres skrivelser og telefaxer af 16. oktober 2000, 15. november 2000, 7. december 2000, 9. januar 2001, 2. februar 2001 og 26. marts 2001.

Jeg skal herved orientere Dem om resultaterne af de undersøgelser, jeg har foretaget.

For at undgå misforståelser skal jeg understrege, at Den Europæiske Ombudsmand i henhold til EF-traktaten kun kan undersøge klager over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer. Det fremgår udtrykkeligt af Den Europæiske Ombudsmands statut, at handlinger foretaget af enhver anden myndighed eller person kan ikke indklages for Ombudsmanden.

Ombudsmandens undersøgelser af Deres klage har derfor været koncentreret om, hvorvidt der har været fejl eller forsømmelser i forbindelse med Kommissionens sagsbehandling.

KLAGEN

I juni 2000 skrev klageren til Ombudsmanden, at Europa-Kommissionen ikke havde behandlet hans klage over, at Danmark angiveligt skulle have gået et traktatbrud, korrekt.

Ifølge klageren havde han i ti år forsøgt at få Europa-Kommissionen til indlede en sag mod de danske myndigheder for tilsidesættelse af EF-retten. Hans klagepunkter over for de danske

myndigheder gik i det væsentlige ud på, at beskatningen af brugte køretøjer, der importeres fra andre EU-medlemsstater, er i strid med EF-reglerne om fri bevægelighed. Klageren var brugtvognsforhandler.

Den 21. januar 1998 skrev klageren til Kommissionens Repræsentation i Danmark og spurgte, hvad der var sket i anledning af hans klage over det traktatbrud, Danmark angiveligt havde begået. Chefen for Repræsentationen, Peter Stub Jørgensen, svarede den 29. januar 1998. Han beklagede i svaret den langvarige sagsbehandling af klagen, og oplyste, at klagen havde fået et nyt journalnummer i Kommissionens Generalsekretariat i Bruxelles. Klagen ville herefter blive videresendt til det relevante generaldirektorat i Kommissionen.

Den 21. april 1999 skrev kontorchef G. Berardis, Kommissionens Generaldirektorat XXI, Beskatning og Toldunion, til klageren og orienterede ham om Kommissionens undersøgelser i anledning af klagen. G. Berardis oplyste for det første over for klageren, at behandlingen af den tidligere klage over et traktatbrud, som han havde henvist til i sin skrivelse af 21. januar 1998 til Peter Stub Jørgensen (jf. ovenfor), var blevet henlagt den 15. oktober 1997. Kommissionen havde fastslået, at der ikke var grundlag for klagen. G. Berardis anførte endvidere, at oversættelsen af klagerens breve gjorde det muligt "at se visse af de punkter, De henviser til, klarere og at vurdere dem på ny i forhold til den ovennævnte henlagte sag". Endvidere orienterede G. Berardis klageren om, at Kommissionen havde taget kontakt med de danske myndigheder med henblik på at få nærmere oplysninger om specifikke spørgsmål, som klageren havde rejst i sin klage.

Klageren gjorde over for Ombudsmanden gældende, at Kommissionen havde undladt at orientere ham om udfaldet af den kontakt, Kommissionen havde haft til de danske myndigheder med henblik på at få nærmere oplysninger om de spørgsmål, som klageren havde rejst i sine breve til Kommissionen. Der menes herved de spørgsmål, som ifølge G. Berardis' ovennævnte brev skulle undersøges nærmere.

UNDERSØGELSEN Kommissionens udtalelse

Klagen blev sendt til Kommissionen til udtalelse. Ombudsmanden fandt, at det var nødvendigt straks at anmode om en yderligere udtalelse fra Kommissionen, og denne udtalelse fremsendte Kommissionen.

Bemærkningerne i Kommissionens udtalelser kan sammenfattes således:

Med hensyn til klagens materielle indhold henviste Kommissionen til sager, der verserede ved Domstolen vedrørende de af klageren rejste spørgsmål (1). Kommissionen havde besluttet at afvente udfaldet af disse retssager, før den ville tage endelig stilling til spørgsmålet. Den forklarede, at de spørgsmål, som klageren havde rejst, var meget komplekse og krævede en detaljeret teknisk undersøgelse. Beskatning af køretøjer er et område, som endnu ikke er fuldstændigt harmoniseret i EU, og der opstår derfor en lang række problemer i forbindelse med registrering af køretøjer og i forbindelse med køb af køretøjer i andre medlemsstater. Domstolens praksis er under disse omstændigheder den eneste sikre referenceramme ved fortolkningen af EF-reglerne om fri bevægelighed på dette område. Kommissionen forventede, at Domstolens afgørelser ville gøre det muligt for Kommissionen at anlægge en samlet indfaldsvinkel til spørgsmålet om køretøjsbeskatning,

og dette måtte efter Kommissionens opfattelse foretrækkes frem for en løsning sag for sag af individuelle klager over traktatbrud. Klageren ville naturligvis blive orienteret i tide om Kommissionens holdning og initiativer på området.

Med hensyn til Kommissionens behandling af klagen understregede Kommissionen, at den lange tid, der var medgået til sagsbehandlingen, til dels skyldtes mangel på personale i de tjenestegrene, der er beskæftiget med beskatning. Kommissionen modtager mange klager over traktatbrud med hensyn til køretøjsbeskatning, og navnlig behovet for oversættelse forlænger behandlingstiden for disse klager. De begrænsede ressourcer har endvidere tvunget Kommissionen til at foretage en prioritering af klagerne afhængigt af, hvor alvorlig klagerens situation er. Efter denne klage til Ombudsmanden har Kommissionen imidlertid ansat en yderligere medarbejder i den ansvarlige tjenestegren, hvilket skulle fremme sagsbehandlingen betydeligt.

Klagerens bemærkninger

Kommissionens udtalelser blev sendt til klageren til udtalelse. Klageren fastholdt i sine bemærkninger, hvad han tidligere havde anført. Navnlig anførte han, at den gældende fællesskabsret er tilstrækkelig klar til, at Kommissionen kan indlede en sag over for Danmark. Med hensyn til sagsbehandlingstiden afviste han Kommissionens forklaringer vedrørende ressourcemangel.

Yderligere undersøgelser

Med henvisning til, at Domstolen havde afsagt dom i en af de sager, Kommissionen havde henvist til, sag C-393/98, Gomes Valente, den 22. februar 2001, forespurgte Ombudsmanden Kommissionen, om den kunne angive et mere præcist tidspunkt for, hvornår klageren ville få et udtømmende svar på sin klage over traktatbrud.

Kommissionen svarede, at den forventede at ville træffe afgørelse om klagerens klage i oktober 2001. Klageren og Ombudsmanden ville blive orienteret om afgørelsen.

AFGØRELSEN 1 Den påståede manglende orientering af klageren

1.1 Klageren anførte, at Kommissionen havde undladt at orientere ham om udfaldet af den kontakt, Kommissionen havde haft til de danske myndigheder med henblik på at få nærmere oplysninger om de spørgsmål, som klageren havde rejst i sin klage til Kommissionen. Kommissionen har henvist til to hovedaspekter i dens undersøgelse af klagen. For det første fandt den det hensigtsmæssigt at afvente udfaldet af sager, der verserede ved Domstolen, før den gav klageren et endeligt svar. Efter udviklingen i retspraksis efter indleveringen af nærværende klage har Kommissionen orienteret Ombudsmanden om, at den vil træffe en afgørelse om klagerens klage over traktatbrud i oktober 2001, og klageren vil blive orienteret herom. For det andet var ressourcemangel baggrunden for den lange sagsbehandlingstid i forbindelse med Kommissionens behandling af klagen over traktatbrud.

1.2 Med hensyn til Kommissionens afgørelse om at afvente udfaldet af sager, der verserede ved Domstolen, skal Ombudsmanden henvise til, hvad han har udtalt om et tilsvarende argument i en tidligere afgørelse:

"Det skal bemærkes, at den foranstaltning, som Kommissionen i sidste instans kan træffe i forbindelse med medlemsstaternes formodede overtrædelser af fællesskabsretten er at indlede overtrædelsesprocedure ved Domstolen. Hvis Domstolen allerede er ved at

behandle en sag, som i givet fald kunne afklare det pågældende spørgsmål, synes det rimeligt, at Kommissionen afventer resultatet af denne sag, inden den tager endelig stilling i den foreliggende sag." (2)

1.3 Det er Ombudsmandens opfattelse, at dette også gælder i den foreliggende sag, og Ombudsmanden accepterer derfor Kommissionens holdning på dette punkt. Det bemærkes endvidere, at Kommissionen har lovet at træffe en afgørelse om klagerens klage over traktatbrud i oktober 2001, og klageren vil blive orienteret herom.

1.4 Med hensyn til Kommissionens forklaring vedrørende ressourcemangel henvises til den netop omtalte afgørelse (3), hvor et tilsvarende argument ikke blev accepteret. Efter denne afgørelse har Kommissionen ansat yderligere personale med henblik på at sikre en hurtigere behandling af den foreliggende type klager over traktatbrud. Ombudsmanden hilser denne foranstaltning velkommen og finder ikke anledning til yderligere at behandle dette spørgsmål i forbindelse med nærværende klage.

1.5 På grundlag af det anførte konkluderer Ombudsmanden, at der ikke er fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side.

2 Konklusion

På baggrund af Ombudsmandens undersøgelser i anledning af denne klage findes der ikke at foreligge fejl eller forsømmelser fra Kommissionens side. Ombudsmanden afslutter derfor sagen.

Europa-Kommissionens formand vil ligeledes blive orienteret om denne afgørelse.

Med venlig hilsen

Jacob SÖDERMAN

(1) Sag C-393/98, Gomes Valente, sag C-101/00, Antti Siilin, og sag C-451/99, Cura Anlagengesellschaft. Der er efterfølgende afsagt dom i sag C-393/98, Gomes Valente den 22. februar 2001 (der henvises til www.curia.europa.eu).

(2) 1427/99/PB, afgørelse af 18.12.2000, punkt 1.7.

(3) 1427/99/PB, afgørelse af 18.12.2000, punkt 1.